Universitätsbibliothek Paderborn

Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati mortalis Libri Qvinq[ve]

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

XXVI. In res huius mundi culpa[m] homo scelestus deriuat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-52025

Visual Library

prauæ vitam agere, adeoque ſi peccet ſibi id tribuendum non eſſe, fruſtra eſt. aduerſus eas ſe muniat, ad preces ſubinde recurrat, ieiunijs & alijs corporis aſperitatibus ſe armet, bonas, ad benè agendum, occaſiones, quæ nuſquã deſunt, ſeduló quærat, omnia denique faciat, ne Deum offendat; ſi id cõſilium ſpernat, ſuâ culpâ in peccatum labetur, omnique adeo excuſatione deſtituetur.

CAPVT XXVI.

In res huius mundi culpam homo ſceleſtus deriuat.

QVòd illæ ſcilicet ſint pecca- *Sap.14.11.*
torum illecebræ, *in odiũ Dei factæ, in tentationẽ animabus hominũ, & in muſcipulã pedib. inſipientiũ.* Sed in ianuis, vt dici ſolet, aberrat peccator; *in reb. enim creatis nõ eſt,* vt ſapiens inquit, *medicamentum* *Sap.1.14.*

ex terminij, hoc eſt, res creatę non
ſunt per ſe cauſſa peccati, adeoq́;
exterminij à cœlo; quin facta
ſunt primùm á Deo, vt ille à no-
Sap. 13. 5. bis cognoſcantur; *à magnitudine*
Rom. 1. 20. *enim ſpeciei*, vt habet ſapiens, *cre-
aturæ, poterit cognoſcibiliter creator
hominum videri; inuiſibilia etiam
ipſius* (Dei) *à creatura mundi, per ea
quæ facta ſunt, intellecta conſpiciun-
tur, ſempiterna quoque eius virtus &
diuinitas*. Inuiſibilis quidē Deus
eſt, ſed in creaturis ſe quodam-
Io. 1. 10. modo viſibilem præbet. Vnde
& redarguitur mundus quaſi in-
gratus & inſenſatus, quia eum
(Deum) nō cognouit, factorem
videlicet mundi. Apoſtolus e-
tiam dicit Deum cōdidiſſe crea-
Rom. 2. 4. turas, *vt diuitias bonitatis ſuæ oſten-*
Orat. in *deret*. Hinc Nazianzenus, *mun-*
nou. Dom. *dum Dei præconē meritò vocat*. Idem
Pſ. 18. 4. docuit regius vates: *Non ſunt*, ait,
loquelæ, neque ſermones, quorum non
audi-

audiantur voces eorũ, hoc eſt, non ſunt linguæ vllæ in orbe terrarum, quarum voces & pręconia, non audiãtur in ipſis cœlis; omnium enim linguarum præcones ſunt, Deiq; gloriã omnibus hominibus enarrant. Quod ſi mirum ordinẽ, qui vel in corpore humano cernitur, attẽderis, Deũ eius authorem cognoſces. Hinc dicitur: *Mirabilis facta eſt ſcientia* Pſ. 138. 6.
tua ex me. Neq; verò ſolùm Deus ex creaturis eſſe cognoſcitur, ſed quod altiſſimus etiam ſit, perfectiſſimus, bonorumq; omnium fons vberrim⁹ clarè perſpicitur. Per creaturas etiã excitatur homo ad Dei amorem; quomodo enim eum homo non amabit, quẽ infinitè bonũ eſſe cognoſcit. Incitãt præterea hominẽ creaturæ ad honorẽ Deo debitum impendendum, quandoquidem id ſua ratione ipſæ faciunt, & vt fa-

ciant monentur quoq; à pueris
in fornace. Ad mundi etiam cō-
temptum, quandoquidem *cœli*
Lu.16.6. *& terra tranſibunt*; ad Dei item
coniunctionem; diuitijs enim
mercamur cœlum, *facimuſq; no-*
bis amicos de mammona iniquitatis.
Pſ.48.21. Honores monent, vt attenda-
mus, *ne iumentis inſipientibus com-*
parari, ſimileſque illis effici poſſimus;
Sap.6.7. potentia docet, *potentes potenter*
tormēta paſſuros; nobilitas virtutū
Io.1.13. occaſio eſt, indicatq; nos non *ex*
ſanguinibus ſed ex Deo natos eſſe; bo-
1.Cor.6.20 na corporis excitant nos, *vt glori-*
ficemus & portemus Deum in corpo-
Eſ.40.6. *ribus noſtris*; *omnem item carnem fœ-*
num eſſe. Eius ſanitas docet ani-
mam infirmā eſſe nō debere; vti
neq; pulchritudo illius, animæ
deformitas: Amici & cōſangui-
Pſ.143.15. nei monent, vt præ illis Deus in-
ſtar omnium ſit; ſucceſſus om-
nium rerum felix, inuitat vt di-

camus:

camus: *beatus populus, cuius Dominus eius*; vniuerſa dona ad eum finem ordinant, vt bonarum actionum negotiatione, meritorum noſtrorũ theſaurus amplificetur; vita & mors Chriſti eò dirigũtur, *vt peccatis mortui iuſtitiæ viuamus*; aduerſa etiam virtutis anſæ ſunt, ac cùm occidit Deus, *quærendum nihilominus illum eſſe docet, & diluculo ad eum veniendum.* Sua etiã vtilitas capi poteſt ex hoſtibus & inimicis, eos vt diligamus, & pro ijs oremus qui oderunt nos; mors, vt animæ interitum fugiamus; iudicium extremum, *vt nos ipſos iudicemus, ne aliquando iudicemur*; infernus; eum vt meditatione ingrediamur, ne aliquando re ipſa ingrediamur, & nunquam egrediamur. Quæ omnia ſi vera ſunt, vti veriſſima ſunt, quomodo creaturæ cauſa peccati eſſe

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

poſſunt? poſſunt, inquit peccator, quia bonæ admodum ſunt: ſed melior Deus, gloriam afferunt? Deus ipſa gloria eſt, auxilium præbent? *Deus adiutor in opportunitatibus eſt*, multa præſtant? Deus omnipotẽs eſt. delicias afferunt? *delectationes in dextera Dei ſunt, vſque in finem.* ad honores euehunt? *Deus glorificantes ſe glorificat.* Voluptatem afferunt? *torrente voluptatis potat Deus.* Plenæ gaudij ſunt? *Deus dabit vt gaudium intremus.* Satiant? *ſatiabit te Deus, cùm apparuerit gloria eius. At muſcipulæ ſunt?* ſunt, *ſed inſipientium!* Tu ſi eorum numero eximi vis, ama illas, ſed in illis ampliùs Deum, & non capieris.

Capvt XXVII.

Peccator, vt ſe excuſet, Diabolum, ceu authorem ſcelerum, accuſat.

Ad